

Ross Rohde: Jeesus kulmakivenä

[Ross Rohde: Jesus as the Cornerstone](#)

Edellisestä kirjoituksestani "Oikealle perustukselle rakentaminen" sain kommentteja, jotka saivat minut pohtimaan tärkeää asiaa: Jeesusta meidän elämämme kulmakivenä (Ef.2:20). Hänen mukaansa meidän tulee ojentautua. Hän on se, jonka kautta kaikki arvioidaan.

Tämä ei erityisemmin heijastele mitään minun omasta hengellisestä perinnöstäni. Varhaisina vuosinani olin enemmän tekemisissä apostoli Paavalin ja hänen kirjoitustensa kanssa kuin evankeliumikirjeiden ja Jeesuksen kanssa. Arvioin itseäni joidenkin mittapuiden mukaan, joihin Kristus ei kuulunut. Arvioin itseäni sen mukaan, mitä muut arvostetut kristityt (siis asiantuntijat) sanoivat ja tekivät. Arvioin itseäni tiettyjen teologisten näkemysten valossa, elämäntapaan liittyvien kirjoitettujen normien ja opillisten lausuntojen perusteella. Arvioin itseäni sen mukaan, mitä tiesin Raamatusta - tiesin hitusen sieltä ja rahtusen täältä. Mutta en todellakaan arvioinut itseäni Jeesuksen valossa. Hän ei ollut minun "tarkistusmittarini", siis kulmakiveni.

Minulla oli tietysti hyvin mukava tekosyy tälle: Jeesus on Jumala ja minä en. Mutta läpi Uuden testamentin Jeesus on mittapuu. Suoraan sanoen tekosyyni oli täysi veruke. Miksi kaikkea minun ilmentämäni kristillistä uskoa ei olisi voitu arvioida Jeesuksen sanojen ja tekojen mukaan? Ei häntä ole Uudessa testamentissa nostettu mittapuuna jonnekin saavuttamattomiin korkeuksiin. Jeesus itse sanoi:

Totisesti, totisesti: joka uskoo minuun, on tekevä sellaisia tekoja kuin minä teen, ja vielä suurempiakin. Minä menen Isän luo, ja mitä ikinä te pyydätte minun nimessäni, sen minä teen, jotta Isän kirkkaus tulisi julki Pojassa. Mitä te minun nimeeni vedoten pyydätte minulta, sen minä teen. Joh.14:12-14.

Tämä nostaa esiin toisenkin kysymyksen. Miksi se hengellinen työ, jota teemme, näyttää niin erilaiselta kuin Jeesuksen työ? Eikö meidän tulisi tehdä samoja tekoja kuin hän? Mutta emme vaan tee. Minäkään en tehnyt, ainakaan ei minun työni heijastanut erityisemmin mitenkään sitä, mitä Jeesus teki, tai mitä apostolit tekivät, tai suoraan sanoen yhtään mitään, mitä näemme Uudessa testamentissa, ennen kuin siirryin orgaanisempiin hengellisen työn muotoihin. Miksi? Meidän mukavuudenhaluinen verukkeemme sanoo, että nyt on erilainen aika, paikka ja kulttuuri, joten meidän tulee mukautua aikamme yhteiskuntaan. Mutta eihän se ole lopulta kuin tekosyy, tiedostamme sen tai emme. Hengellinen työ, joka ilmentää Luukkaan evankeliumin 10. lukua ja sen apostolisia menetelmiä, toimii länsimaissa. Se toimii Intiassa. Kiinalaiset veljemme toteuttavat sitä Kiinassa. Se toimii espanjalaisten keskellä sekä Espanjassa että USA:ssa. Nykyään on olemassa paljon kertomuksia rauhan lapsista ympäri maailman. Myöntäkäämme tämä: jos olemme

todella virittyneet Jeesuksen johdettaviksi, hän voi löytää meille rauhan lapsen ja häneen liittyvän *oikos*-yhteisön mistä vaan. Sitä Jeesus juuri teki, lukekaamme vaikka Jeesuksesta ja samarialaisesta naisesta kaivolla (Joh.4). Sitä samaa hän opetti niille kahdelletoista (Matt.10, Mark.6, Luuk.9). Juuri sitä hän opetti niille 72:lle (Luuk.10). Sitä samaa näemme Pietarin tekevän Korneliuksen tapauksessa. Se on juuri samaa, jota Paavali ja Silas tekivät kahdesti Apostolien tekojen luvussa 16 (Lydia ja vanginvartija). Miksi meidän pitäisi päätyä joihinkin monimutkaisiin hengellisen työmuotoihin? Ainakin niitä voi pitää monimutkaisina, jos niitä verrataan siihen, mitä Jeesus teki. Ja eikö juuri hän ole mittapuu?

Tämä on myös johtanut minut ymmärtämään, miten minä käytän tahattomasti sanoja "apostoli" ja "lähetysaarnaja". Henkilö, joka kommentoi kirjoitustani "Oikealle perustukselle rakentaminen", osoitti ihan oikein, että molemmat sanat tarkoittavat samaa: lähetettyä. Mutta minun näkökulmastani apostolit yrittivät seurata Jeesuksen esimerkkiä evankeliumeissa ja yleensäkin kaikessa, mitä näemme ensimmäisten apostolien tekevän Uudessa testamentissa. Saatamme vielä joutua oppimaan, mitä se todella tarkoittaa, mutta parhaan kykymme mukaan voimme seurata Jeesusta näiden esikuvien perusteella. Lähetysaarnajat taas minun mielestäni edustavat nykyajan mukaista lähetystyön tekemistä. Minäkin olin lähetysaarnaja 20 vuotta, mutta apostolinen työ antaa minulle paljon enemmän tyydytystä ja se luo Elon Herran kanssa läheisyyttä paremmin kuin mikään, mitä koin tuon 20-vuotisen "lähetysaarnajan urani" aikana.

- Pystyykö Jeesus todella löytämään meille rauhan lapsen ja hänen *oikos*-perheensä mistä tahansa ja missä yhteisössä tahansa?
- Onko olemassa maantieteellisesti tai kulttuurisesti paikkaa, missä Luuk.10: 1-23 kuvaama hengellisen työn menetelmä ei toimisi?
- Osaatko kuvitella yhtään puolta elämästä, johon ei voisi soveltaa Jeesuksen tarjoamaa mittapuuta?
- Mitä muita seurauksia näet olevan sillä, että Jeesus on kulmakivi, mittapuu, jota vasten kaikki asiat tulee arvioida?
- Oletko koskaan harkinnut pyytää Pyhää Henkeä, että hän paljastaisi sinulle ne asiat, joissa sinun elämäsi ei ole linjassa Kulmakiven kanssa?

Ross Rohde

Copyright © 2013 Ross Rohde. Artikkelin on suomennettu ja julkaistu luvalla kirjoittajan blogista [Viral Jesus](#).

Copyright © 2013 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net.